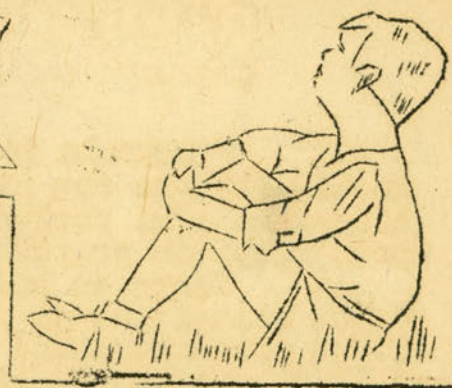

BEGUNČEK

SVETI VEČER

SNEŽI.....POLAHKO PADA SNEG....
POBELJENA JE CESTA,
POBELJEN DOL JE, HRIB IN BREG,
LE ZVON SE ČUJE IZ MESTA,
PRISLUHNEM V NOČ.....
ČUJ IZ DALJAVE ZVOKE,
SANJAVE, MEHKOKOKE.....,
POZNAN JE GLAS
DOMAČIH LIN,
POZNAN JE ZVOK SREBRNI.
PRED MANO DNEVI ČRNI
IZGINJAJO IN SREČA LE
ZAJETI HOČE MI SRCE.
SAJ SVETA NOČ JE DANES!
O, NOČ, PRIČAKOVANA
O, NOČ, CLOVEŠTVU DANAI
ZDAJ ROJEN NAM JE REŠENIK,
LUČ : UPANJE IN MANA
V REŠENJE VSEH POSLANAI
IN MISEL TJA V KOT HITI
PRED JASTICE DOMAČE,
KJER MATI LJUBLJENA KLEČI
IN PRED TEBOJ - BOG, PLAČE.
ZGUBILA VSE JE, KAR NEKOČ
JE NJO SRČNO LJUBILO,
A ZDAJ PA VSE SE JE NA MAH,
LE V SANJE SPREMEMILO.
USLIŠI BOG TE PROŠNJE GLAS
USLIŠI VSE IN REŠI NAS.
PRIPELJI V DOMOVINO,
NJO LJUBIMO, EDINO!
MIR SVOJ RAŽLIJ IN BLAGOCLOV
NA NAŠ SLOVENSKI - RODNI KROV.

SNEŽI, POLAHKO PADA SNEG
IN SOJZA LESKETEČA
V OČEH ISKRI KOT SREČA . . .

ZVONI, BIM, BOM
OJ, ZBOGOM DOM . . .
OJ, ZBOGOM NOČ PRESVETA
ZDAJ ZEMLJA JE OTETA!

BOŽIČ BREZ POTICE

V razredu je bilo tiho, kakor v cerkvi med povzdigovanjem, ko si nihče ne upa niti zakašljati. Učenci so z odprtimi ustmi in izbuljenimi očmi poslušali gospodično učiteljico, ki je sedela na robu prve klopi in pripovedovala učencem pravljice.

Danes je bil zadnji dal pouka pred božičnimi prazniki. Gospodična učiteljica je pouk že zaključila in dala učencem naloge čez božične praznike; sedaj so čakali samo še, da pozvoni in da se vsujejo iz šole. Ta čas je pa porabila zato, da jim pove par lepih pravljic. Otroci so bili kar zamaknjeni. Komaj so si upali dihati, da ja nihče nebi prešlišal niti besedice.

Ko je bila pravljica najlepša in zamaknjenost na višku se oglasi na hodniku šolski zvonec, ki je zbudil učence iz pravljичnega sveta v resno sedanost. Vedno so bili otroci veseli glasu zvonca, ki jim je oznanil konec pouka, danes jim je pa čas prehitro minil. Toda, ko so se spomnili, da pojdejo domov pripravljati jaslice, so hitro vstali, se oblekli in gospodična jih je vedla iz šole.

Med učenci, ki so se vsuli iz šole je bil tudi Snedičev Jakec. Pomešal se je med ostale otroke, ki so počasi lezli proti domu, in se živahno razgovarjali o jaslicah, pastircih, mahu in o vsem, kar take zanimala pred božičnimi prazniki.

Šele okoli ene ure popoldne se je vrnil Jakec iz šole.

"Kje si pa hodil tako dolgo?" ga je vprašala mati, ki je težko čakala, da se vrne Jakec iz šole. Hotela je do noči še v Zapotok v mlin, ker ji je mlinarica obljubila bele moko za praznike. Ob neki pri-

liki je dejala Snedičevka: "Kar k meni v kuhinjo pridi, Snedičevka, ti bom dala bele moko, da boš tudi ti lahko pripravila otrokom kaj boljšega za praznike." Snedičevki se je to zelo lepo zdelo od mlinarice.

"Kosilo imaš na štedilniku, kar sam si pripravil, pa pazi na Joška in Miciko, dokler se ne vrnem" je naročala Snedičevka Jakcu in se hitro odpravila od doma.

Snedičeva hiša je stala na majhnem gričku nad vasjo, od koder je bil lep razgled v dolino in zlasti proti farni cerkvi. Snedičevi so bili bajtarji: imeli so nekaj zemlje, kravo in kos hoste. Oče Jakob je bil čevljar. Za delavnico si je izbral tisto sobo, ki je imela okno proti vasi, kamor je večkrat čez pogledal in se vslej razveselil, tako je bil lep razgled. Šival je, popeval ali požvižgaval, ter bil vesel. Ni se jim slabo godilo. Nekaj je zaslužil, nekaj so pridelali in vsako lepo pred božičem so doredili pujska in ga zaklali.

Toda vojska tudi njim ni prizanesla: oče Jakob je moral na fronto in več mesecev že niso dobili od njega nikakega sporočila. Mati se je okvarjala s tremi otroci, kravo in njivo kakor je vedela in znala. Res je dobivala tudi denarno podporo, ker moža ni bilo doma; toda kaj je hotela z denarjem, ki se zanj ničesar ne dobi. Preko poletja je hodila na delo k kmetom, da je za družino prislužila še kak priboljšek. Najraje je delala pri mlinarju v Zapotoku. Mlinarica je bila pa dobra ženska, ki je znala ceniti pridnost Snedičevke. Ko so pospravili zadnji krompir je mlinarica poleg drugega dala Snedičevki tudi vrečko orehov: "Na te pa prihrani, da bodo imeli otroci malo potice za božič." Snedičevka se je orehov razveselila kakor otrok in se zanje tisočkrat zahvalila.

In danes je šla tudi po moko, po pravo belo moko, katere že dolgo časa ni imela pri hiši. Otrokom bo naredila orehovo potico, katere se je Snedičevka že zelo veselila, pa ne zato, da bi jo sama jedla, ampak zato, ker jo bodo imeli otroci, kakor v prejšnjih dobrih časih, ki noben božič ni manjkalo orehove potice.

Med tem, ko se je Snedičevka mudila pri Mlinarjevih so otroci sami gospodarili doma. Jakec je takoj pogledal v lonec, kaj je dobrega za kosilo in kar zavriskal veselja, ko je zagledal kašnato repo, ki jo je imel vedno rad; vedno je bil zanj praznik, kadar je mati skuhalo kašnato repo. Hitro je skočil k polici po skodelico. Ko je pa odgrnil zaveso je pa zagledal na polici skledo orehovitih jederc; tistih sočnih in lepo rumenih, da so se mu kar sline pocedile, ko se je domislil kako so sladki. Stal je pred skledo in jih gledal; v sebi pa je bojeval boj: ali naj vzame enega ali ne. Neki glas mu je rekel: ne smeš! Drugi pa mu je prišepetaval, da se ne bo nič poznalo ako enega pokusi. Prav tedaj pa je Joško zlasal Miciko, ki se je pričela dreti. Jakec hitro vzame pest orhovitih in jih strese v žep; nato pa stopi k Miciki in jo pomiri s tem, da ji da oreh.

"Še meni daj enega" se oglasi Joško.

"Na, tu ga imaš, pa samo enega."

Jakec je naložil kašnato repo v skodelico in začel jesti. Toda jed mu ni šla tako v slast kot navadno. Oreh, ki ga je pokusil, mu je skvaril ves okus. Bil je lačen toda kaša se mu je uprla.

Micka je pojedla oreh, ki ga ji je dal Jakec in prosila: "Še! Še, papu!" Sklepala je rokice in tleskala z njimi.

"Meni tudi" je dejal Joško.

"Tu imata še vsak enega, potem pa nič več!"

Vrata so se odprla in v hišo je stopil sosedov Drejčec, ki je imel nove sani. "Pojdi se sankat" je povabil Jakca, ki se je nekoliko obotavljal, ker mu je mama naročila, da mora paziti na mlajša dva.

"Pojdi, bova samo poskusila kako tečejo nove sani."

Jakec je hitro pograbil kapo in še pest orhovitih in se zakadil z Drejčekom na vaški grič, kjer so se sankali otroci.

Ko je Micika pospravila oreh, ki ga ji je dal Jakec, je zopet tleskala z ročicama: "Še! Še, papu!"

Joško je počasi in previdno zlezel z mize, stopil k polici jo odgrnil in postavil skledo z orehi sredi hiše na tla. Oba z Miciko sta se vsedla poleg nje in pridno nosila v usta.

Ko se je mati vrnila je bila skleda že skoro prazna.

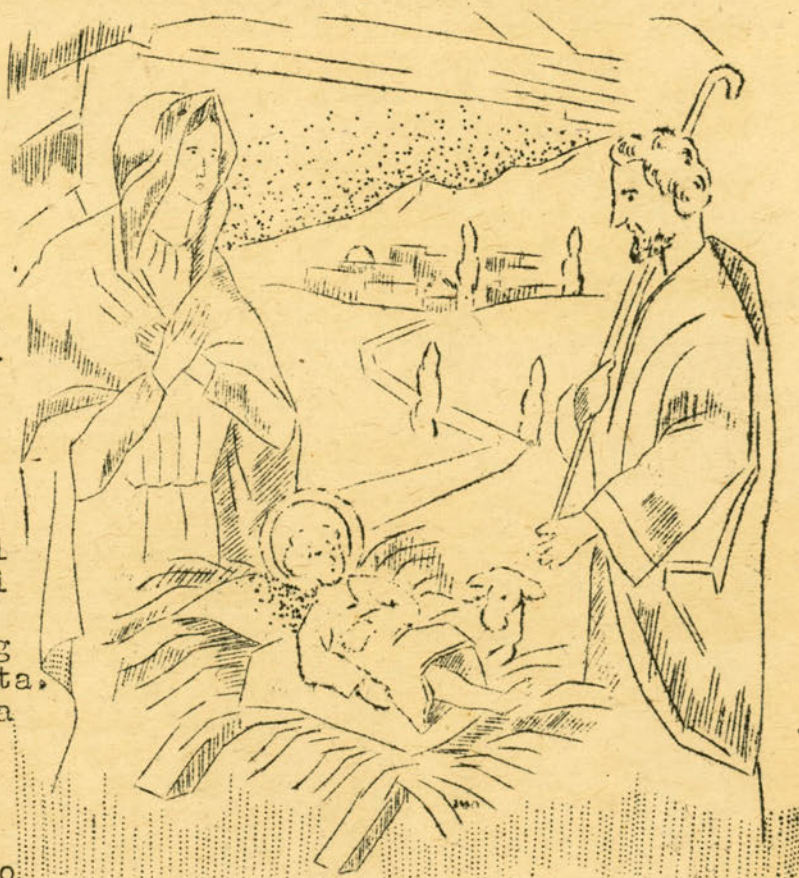
"Joj, kaj pa delata? Kdo vama pa je dal orehe? je kriknila pobrala skledo v kateri je plesalo samo še par orehovitih jedrc.

"Kje pa je Jakec?" je vprašala Joška?"

"Sanka se! Drejček je prišel ponj, ker ima nove sani!"

"Hitro stopi ponj! Jaz vam že pokažem!"

Joško je kar čez copate nataknil materine stare čevlje, ki jih je dobil pod pečjo in počasi odkreval v sneg.

Ves poparjen je prišel Jakec domov. Oglasila se je vest in mu očitala, da je storil troje pregreh za katere je zaslužil kazen: ni pazil na otroke, jedel je orehe in mame ni ubogal.

"Kje si pa hodil?" ga je strogo pogledala mati. "Zakaj nisi pazil na otroke, da so snedli vse orehe?" Vzela je šibo in ga pošteno našeškala, nato ga pa spodila v kot klečat.

Tako se je veselila orchov in bele moke je dobila, da bi naredila otrokom veselje, sedaj pa tole.

Bila je žalostna in jezna ob enem, ter se ponovno spravila s šibo nad fanta.

Nato je nastal molk, ki je trajal dva dni. Naslednji dan se je mati že potolažila radi orchov, toda za kazen Jakcu ni hotela dati nobenega odgovora. Joj, kako mu je bilo hudo. Najraje bi kar naprej jokal. Spomnil se je kako je bilo lansko leto lepo, ko je postavljaj jaslice. Letos je pa razžalil mamo in tudi potice ne bo.

V takem razpoloženju je nastopilo popoldne pred svetim večerom. Mati je pospravljala še zadnje stvari, da bo na sveti večer vse v redu, Joško se je drsal pred hišo, Micika je pa spala na peči. Jakec je postavljaj jaslice in vedno pogledoval kaj dela mama in če je še tako žalostna.

"Zdaj ali nikoli" si je mislil in se odločil, da še pred svetim večerom prosi mamo za odpuščanje, sicer bo na sveti večer umrl od žalosti in kesa, ako ne bo mama zopet vesela in prijazna kakor vselej.

Mama je stala pred pečjo in gledala kako spi njen najmljši. Tedaj pa natiho pristopi Jakec in poklekne pred svojo mamico:

"Mama, prosim vas, ne bodite več huda, obljubim vam, da vas nikdar več v življenju ne bom razžalil."

Mati se je obrnila k Jakcu, ga dvignila in pritislila k sebi in mu dejala: "Je že vse poravnano, Jakec. Vse boji pozabljeno. Samo priden boji in oljubo drži."

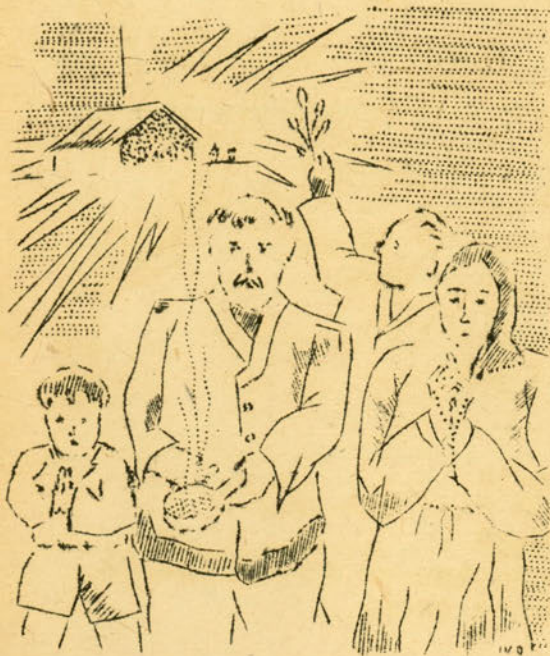
V materinem očesu se je zalesketala solza in padla Jakcu na glavo, on pa jo je začutil kot opomin dane obljube.

In tisto minuto se je zopet naselilo velje v Snedičevi hiši. Tako lepega božiča, kot je bil to leto Jakec pozneje vse življenje ni pomnil, pa čeprav ni bilo potice.

Obljubo, ki jo je dal mami, pa Jakec vse življenje ni prelomil.

///

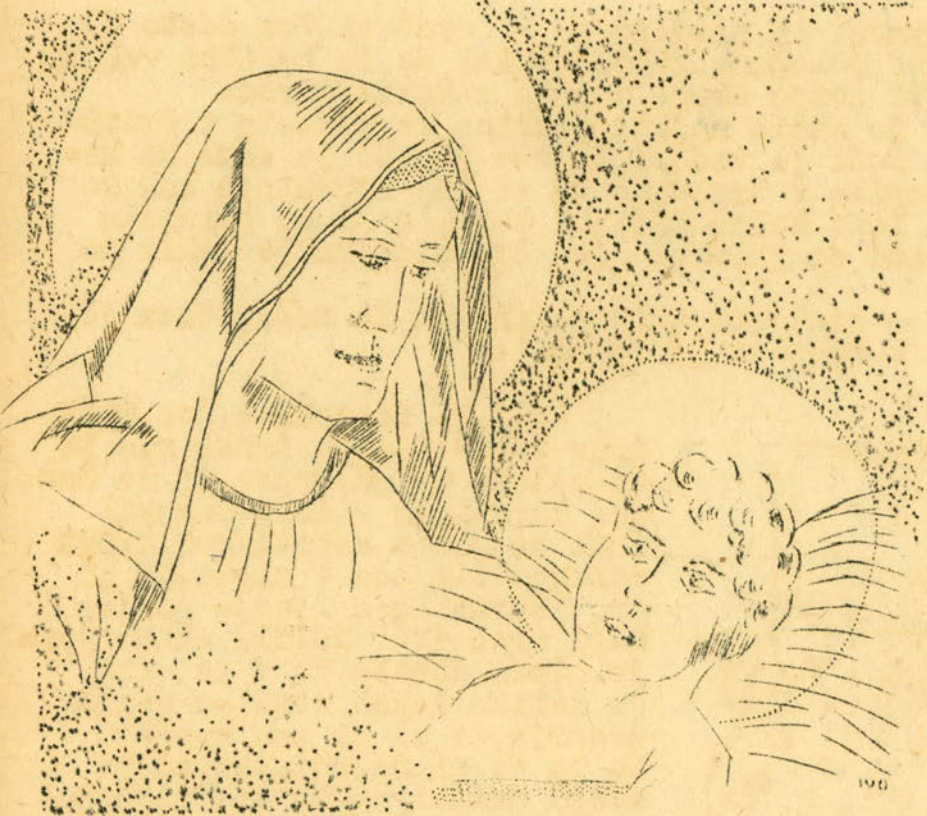
SVETI VEČER IN SVETI DAN.

Božič je tih in svet praznik. Gospodar vzame ponev z žrjavico, strese mamo kadila in pokadi po hiši. Po vseh prostorih kadi in moli in za njim gre družina. Lepo je ta večer, včasih pred vojsko je bil Jezuščku na čast zapovedan post, in smo zato pred polnočnico je dli samo potice, kuhane češplje, krlje in orehe. Krvavice in druge koline smo jedli šele po polnočnici ali na sveti dan. Sveti dan je pa tako velik praznik, da ta dan ne gremo nikamor v vas. Božične praznike pa ne praznujemo samo na ta način, da delamo jaslice, da kadimo po hiši in okoli nje in da mati pripravijo boljše jedi, kako navadno - da je jemo potico - ampak tudi zato, Jezuška, ki se je rodil zato, da bi nas odrešil počastimo pri sveti maši, da ga ta dan prejmemo tudi v svetem obhajilu in da nekoliko več molimo. Šele nato bodo prazniki res lepi in srečni.

///

Jaslice

Zvezdic nešteto
na nebu blešči,
v hlevcu ubogem
sam Bog se rodi!

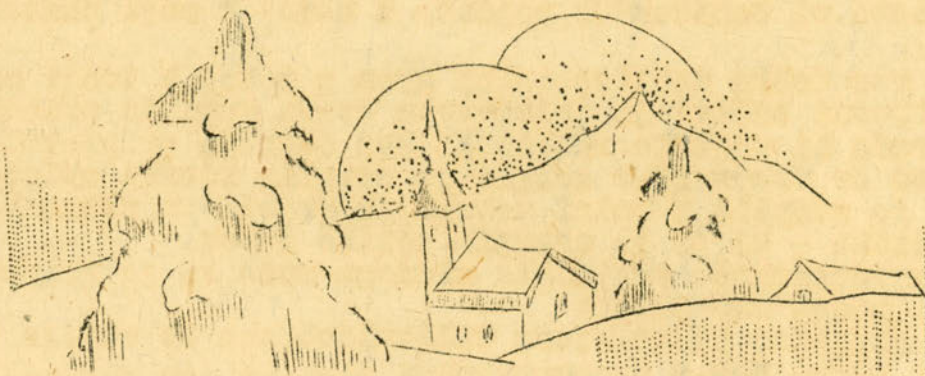
Čuje se pesem
z neboških višav,
angelčkov božjih kor
poje: pozdrav!

"Zemlji ubogi mir,
ki ga želi.
Konec bo zdaj težav,
Bog se rodi!"

O božiču imajo otroci največje veselje, ko pomagajo očku postavljati jaslice. Mahu naberejo in pastirce in ovčice strižejo, očka pa naredi na deski iz mahu hrib, pod hribom pa iz ljubja betlehemskega hleva. Mama je vesela, da so vsi tako zaverovani v jaslice, da je pri njenem delu ne motijo. A ko so jaslice postavljene jih pride tudi ona gledat ter jih občuduje, ker so take neizrečeno lepe. V hlevčku so Marija, Jožef, Jezušček pa osliček in voliček. Smreke in palme se klanjajo nad zameteno streho; po stezicah hite pastirci k Jezuščku; ovčice se pasejo po zeleni planinici, vrh planine pa stoji Betlehemsko mesto, obdano z mogočnim zidom, ki se iznad njega dvigajo strehe in stolpi. Nad hlevkom pa sijeva zvezda repatica in angelci oznanjajo z višave mir ljudem na zemlji. Vse je natanko tako, kakor tisto noč, ko se je Jezušček rodil.

Sedaj je treba jaslice postaviti še tja, kjer imajo vsako leto svoj prostor, pripraviti lučke, ter pospraviti smeti od dela, zakaj na praznik mora biti vse čisto in lepo pri hiši.

Božična zgodbica

Sneg je nalahko naletaval in pričelo se je mračiti. Vse ceste so bile polne ljudi in trgovine oblegane, kajti bližal se je božični večer, in vsak je hotel razveseliti svoje drage domače s kakim darom.

Pred veliko trgovino je stala majhna deklica in strmela v izložbeno okno. Joj, koliko lepih reči je videla. In vse vse to je samo za bogate ljudi. Kako rada bi stopila v trgovino in si kaj izbrala, a kaj ko nima beliča v žepu. Doma pa leži bolna mati, ki čaka, da ji bo prinesla kruha in zdravil. Mali deklici so privrele iz oči solze in ji tekale po bledih licih.

Ne daleč od deklice je stal mož tridesetih let. Že nekaj časa je je opazoval, nato pa stopil k njej in jo vprašal:

"Zakaj jokaš, mala?"

"Kaj bi ne jokala, ker imam doma bolno mamico. Danes nam je zmanjkalo vsega, kruha pa že nekaj dni nismo videli. Zdravil tudi ne morem kupiti, ker nimam denarja. Šla sem v mesto, da bi kaj izprosila, a ljudje so trdega srca. Niti koščka suhe skorje nisem dobila. Tu v izložbi je toliko lepih reči, pa nimam denarja, da bi si kaj kupila. Pa to še ni najhuje, ko bi le svoji mamici mogla kaj lepega prinesiti. Kako žalosten božični večer bo danes pri nas.

Mladi mož je bil ginen. Povabil je deklico v trgovino in ji rekel naj si izbere, kar ji srce poželi. Deklica ni vedela ali spi ali sanja. Ni mogla verjeti, da si sme res kaj izbrati. Končno se je le odločila in izbrala nekaj reči, ki jih je najnujnejše potrebovala. Potem je pa vprašujoče pogledala gospoda, ki je stal za njo in se smejal.

"Ali bi še kaj rada?"

"Za mamico bi rada kupila kruha." In odšla sta k peku.

Deklica je bila zelo vesela; padla je tujemu možu okoli vratu in se mu zahvaljevala.

rekoč: "Ali niste vi božiček? Oh, pojdite z menoj k moji mamici in takoj bo ozdravela.

"Ti si res dobra deklica; takoj grem s teboj k tvoji mamici."

V podstrešni sobici je vzdihovala bolna mati in pričakovala hčerko. Kako rada bi vsatela in hčerki kaj dobrega pripravila za praznike. Odprla so se vrata in v sobico je stopila hčerka obložena z bož. darovi. Takoj je stopila k bolni materi, jo objela in pokazala na mladega moža - božička - ki ji je nakupil toliko darov.

Mati je vprašujoče pogledala mladega moža, ki je pristopil k bolni ženi in ji podal rko rekoč:

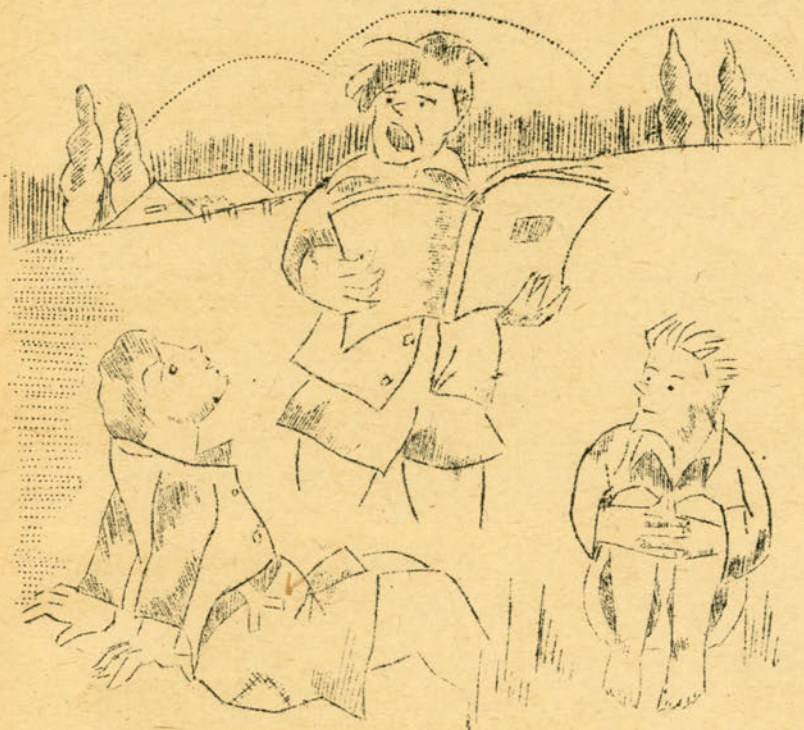
"Dobro hčerkico imate. Njena velikaljubljen do vas, je tudi mene pripravila na pravo pot. S samomorilnimi mislimi sem sprehajal po mestu, sedaj sem pa ves prenovljen in bom še naprej skrbel za vas; Vi pa zame veliko molite."

Igra

Nastopili so dolgi zimski večeri in zlasti mladina mnogokrat ne ve kako naj porablja prosti čas; branja mnogokrat manjka, za šolo je vse pripravljeno, zato si želi tudi pri igrah spremembe. Temu bo nekoliko odpomogla tudi igra, ki jo bomo v nadaljevanju prinesli. V poletju bo pa dobrodošla tudi zunaj na prostem. Naslov igre je: ŠALJIVO PREROKOVANJE.

ŠALJIVO PREROKOVANJE.

Potek igre:

Otroci - pa tudi odrasli lahko - se vsedajo okoli mize ali pa v kolo po travi. Žreb določi onega, ki prerokuje. Po vrsti - eden poleg drugega, kakor sede pridejo na vrsto, da se jim prerokuje. - Tisti, ki prerokuje vpraša onega, ki je na vrsti, da mu prerokuje po naslednjih vprašanjih:

- 1.-Kaj ti je najljubše?
- 2.-Katero je tvoje glavno svojstvo?
- 3.-Česa si najbolj želiš?
- 4.-Kako ti je sedaj pri duši?
- 5.-Kaj ti je najbolj zoprno?
- 6.-Kateri poklic si izbereš?

Dotični, kateremu se prerokuje pa na vsako vprašanje odgovori s številko od 1 do 20. Tisti, ki prerokuje potem pogleda kakšno vprašanje je na posa-

mezni odgovor in ga glasno pove. Na vseh pet vprašanj so naslednji odgovori:

1. Kaj ti je najljubše?

1. Če me kdo pohvali, ako zaslužim.	11. Da bi imel 20. let.
2. Da me kdo pošteno oznerja, ako zaslužim.	12. Obrekovati poštene ljudi.
3. Dolgo spanje.	13. Ako mi veter odnese klobuk.
4. Koga dražiti.	14. Ako morem koga pošteno zavrniti.
5. Poslušati lepo godbo.	15. Jestiti čokolado.
6. Brati lepo povest.	16. Sedeti pred foto-aparatom.
7. Kopati se s snegom.	17. Gledanje v ogledalo.
8. Plaziti se po vseh štirih.	18. Izprehod po gozdu.
9. Da kdo opravi delo name.	19. Diti vsak dan pri sv. maši.
10. Da bi me imeli vsi radi.	20. Ako morem mirno prenesti krivico, ki mi jo kdo prizadene.

2. Katero je tvoje glavno svojstvo?

1. Klepetavost.	11. Prebirati sanjsko knjigo.
2. Sale zbijati.	12. Požrečnost.
3. Potovati po tujih deželah.	13. Opravljanje.
4. Starše jeziti.	14. Posmehovati se drugim ljudem.
5. Govoriti resnico.	15. Dajati ubogin.
6. Smešno se oblačiti.	16. Pebožnost.
7. Želoti si, česar ne morem doseči.	17. Kako pobalinsko užagati.
8. Nasprotovati vsaki stvari.	18. Škodoželjnost.
9. Veseliti se, če se drugim slabo godi.	19. Propirati se z vsemi.
10. Resnost.	20. Lagati kot pes.

3. Šesa si najbolj želiš?

1. Znati vse jezike sveta.	11. Odlično spričevalo.
2. Vsak dan okusno kosilo.	12. Lepe nove čevlje.
3. Vsak mesec novo obleko.	13. Norenja z otroci.
4. Da bi živel brez dela.	14. Potovati z zrakoplovom.
5. Loviti postrvi.	15. Poznati skrivnosti svojega bližnjega.
6. Imeti lično hišico.	16. Jezditi bistrega konja.
7. Dobiti veliko dediščino.	17. Da bi videl kralja.
8. Kos maslenega kruha.	18. Potovati domov.
9. Stanovati ob morju.	19. Kranjsko klobaso.
10. Da bi bil čimpreje doma.	20. Da bi bil vedno v prijateljstvu z Bogom.

4. Kako ti je zdaj pri duši?

1. Kakor Krištofu Komulbu, ko je odkril Ameriko.	11. Jokal bi od dolgočasje.
2. Žalosten sem, da bi umrl.	12. Spal bi kot polh.
3. Na glavo bi se postavil od samega veselja.	13. Kakor osličku, kadar riga.
4. Da bi se najraje vdrl v zemljo.	14. Jezl me slabo vreme.
5. Kakor začarani kraljičini.	15. Kakor polhu v pasti.
6. Vesel sem, da sem se najedel kislega mleka.	16. Razpoložen sem, kaor na božični večer.
7. Kakor žabi, kadar reglja.	17. Vesel sem, da bi pel.
8. Kakor tatu, če ga zalotiš pri tatvini.	18. Kakor bi se vozil v Carigrad.
9. Kakor vsem, ki so v maji družbi.	19. Komaj čakam, da se igra zaključí.
10. Kakor lovcu, ki je ustrelil zajca.	20. Kakor grešniku, ki že 20 let ni bil pri spovedi pa se spominja nobenega greha.

5. Kaj ti je najbolj zoprno?

1. Pasti na nos.	11. Najbolj zoprne sanje.
2. Kadar mi kdo kaj očita.	12. Če sem brez žepnega robca.
3. Kadar me učitelj graja.	13. Kadar sem vprašan pa ne znam.
4. Pisati kazni.	14. Leči brez večerje.
5. Če mi med smehom prileti muha v usta.	15. Teči brez kave v šolo.
6. Kadar mi namazan kruh pade na tla.	16. V cerkvi brez molitvenika.
7. Kadar mi uide mleko.	17. Prežgana juha za kosilo.
8. Pasti vpričo polne ulice.	18. Če mi kdo reče, da sem trde glava.
9. Dobiti zaušnico.	19. Če najdem grila v močniku.
10. Slačiti se pred drugimi ljudmi.	20. Če se zaletim z glavo v steno.

6. Kateri poklic si izbereš?

1. Trgovec.	7. Novinar.	13. Postopač.
2. Učitelj.	8. Slikar.	14. Zračni inženir.
3. Vojak.	9. Šofer.	15. Duhovnik.
4. Dober govornik.	10. Pilot.	16. Kipar.
5. Zdravnik.	11. Gostilničar.	17. Pesnik.
6. Krojač.	12. Kuhar.	18. Ladijski kapitan.
19. Sodnik.	20. Cestni pometač.	

///

PERO IN CEKINI.

Bogat trgovec je nečesa iskal v svoji blagajni, pa mu pri tem pade med denar staro nerabno pero. Komaj pa je zaprl vrata blagane že so se začeli jeziti svežli cekini nad bornim tujcem, ki je slučajno zašel v to imenitno družbo. — "Kako si upaš med nas, ti stara ničvredna smet? Saj smo zu vendar sami gospodje, ki vladamo svet. Vsakdo hrepeni za nami, a tebe se boje celo na smetišču."

"Pačasi slavni gospodje!" jim odgovori pero. "Res je, da sem postal nesposoben za delo; toda pomislite, da me je gospodar zaslužil z menoj in če bi mene ne bilo tudi vas ne bi bilo."

Svetli cekini so usramočeni umolknil.

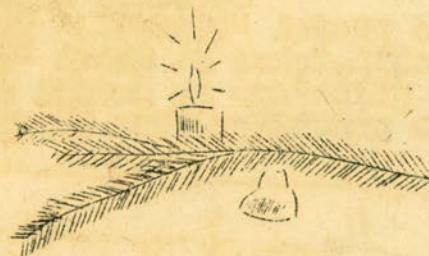
///

Tepežiri dan

Tretji dan po božiču je god nedolžnih otročičev; te je velel udobni kralj Herodež pomoriti, ko je slišal, da bo v betlehemskem hlevu rojeno Dete postalo kralj. Zbal se je za svojo krono in prestol. To ga svetemu Jožefu je angel rekel, naj zbeži z Marijo in Jezuškom v Egipt. Tako je Jezušček ušel strašni moriji.

Na ta dan hodijo po nekaterih krajih otroci tepežkat in imajo pravico, lotiti se odraslih. Še celo očkain mamó smejo ta dan s šibo udariti, kar sicer Bog varuj.

Kogar se na tepežni dan otroci s šibo lotijo, se jim mora s kosom potice ali z novcem odkupiti. Tako veli stara pravica. To je lepa pravica in le škoda, da je reveži nimajo vsaj vsak teden. Procej bi jim pomagala.

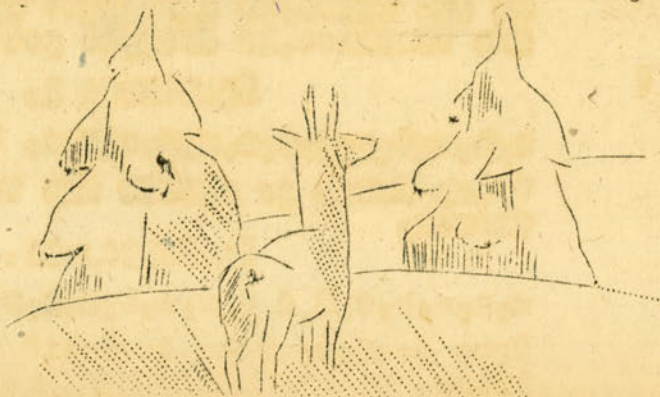

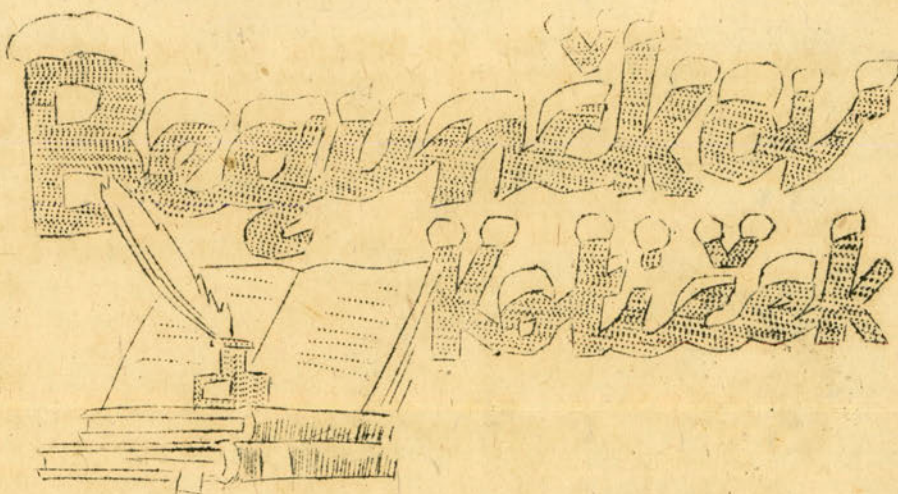
SLOVENSKA NEDELJA

Veliki zvon je zabučal iz lin pri fari. Od gore do gore je zadobelo, kakor božji glas. Na vsako okno je potrkal glas zvona in zaklical: Otroci, nedelja! Nedelja tebi, oče, nedelja hlapcu, nedelja hlevu. In razbrnilo se je nad faro do konca in čez konec naprej do prve in devete posede: sveta nedelja. Pa je zavladal božji mir. Zapuhtelo je nad hribi kakor kadilo proti nebu. Vesela slovesnost je umila žuljave roke, otrla potni obraz. Zašumela so nagubana krila, zacvrkali visoki škornji in kolk ni bil prešeren in ni ga gnala skrb. Slovesen je bil in umirjen; tako se spodobi svetišču in zvon je spremenil v svetišče polje, travnik, log in goro. In na vasi! Kdo bi si upal nespodobno teč skozi vas, ali bi zaškripalo kolo težkega voza, da bi pokal bič in kletl voznik - ones na sveto nedeljo.

In zvon je zabučal vnovič. Iz postavnega doma, iz lesene bajte, od vsepovsod so se prikazovale prazniške postave: dekleta z nabranimi rožami, belimi kakor iz cukra, z nageljnom in rožmarinom za svilenim ne- jem, z zobčasto ruto v roki. Fantje s suknjiči čez ramo, tolarji ob včrižicah - cin, cink, in z rdeče opisanimi škornjci - cvrk, cvrk, kajpa vržinko in krivci, to je praznik, -

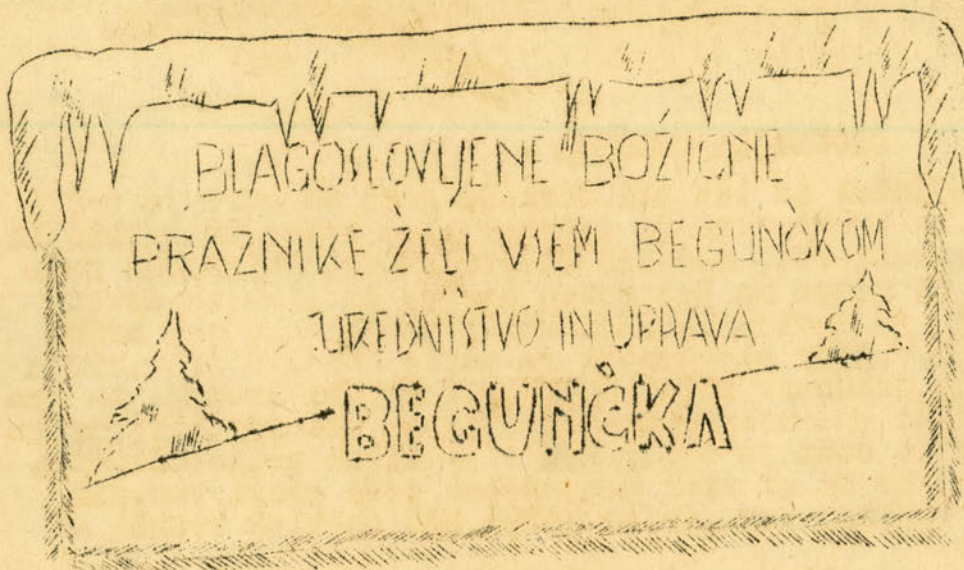
Celo stare mamice petdesetletna šajevka, ki se je modrikasto izpre- njala v soncu, celo ta: sama živa, sveta nedelja.

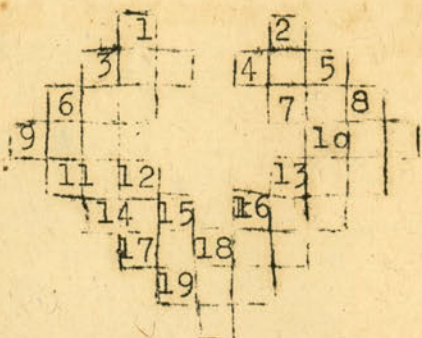

ZA BISTRE GLAVE

Marsikak begunček, ki hitro in gladko bere, bo že prvi dan, ko bo prejel "BEGUNČKA" vsega prebral in ko bo prišel do zadnje strani bo tožil, zakaj ni žššl "BEGUNČEK" še na več straneh. — Za te brihtne glavice prinašamo na zadnji strani nekaj ugank, da se bodo z njimi zabavali preko praznikov. Kdor bo uganke pravilno rešil naj pošlje rešitve uredništvu, da jih bo v prihodnji številki priobčilo.

KRIŽANKA

Rešitve priobčimo v prihodnji številki!

TEŽAK RIČUN.

$$\begin{aligned} 14 + 1 + 21 + 10 &= ? \\ 5 + 16 + 14 + 16 + 23 \\ + 10 + 15 + 1 &= ? \\ 2 + 16 + 8 &= ? \end{aligned}$$

POSETNICE

G.E. BUČNEK

Kdo se skriva pod tem imenom?

S. VELO NIJA

Kako se imenuje domovina te misijonarke?

VODORAVNO: 3 stročnica, 4 ptič, 6 suženj, 7 rije, 9 Babji — 10 trije enaki samoglasniki, 11 pečina, 13 trije enaki soglasniki, 14 doba, 16 tuje žensko ime, 17 goveja živina, 19 na glavi. NAČRTO: 1. svetopisemska oseba, 2 znana kmeč. jed, 3 vodna žival, 5 ptica, 6 ročaj, 8 takšen, 12 ima kozel, 13 okrajšava imena znana gorenjske tvornice, 15 drog, 16 poleno, 18 naselbina.

ČRKOVNICA I.

a, b, a, d, g, i, i, m, m, n, o, o, o, b, v,

V teh črkah je skrito ime treh slovenskih vzorov.

ČRKOVNICA II.

a, a, a, b, c, d, d, e, e, e, i, m, n, r, v, z, ž.

Črke sestavi tako, da dobiš ime slovenske kraljice.